

ת"פ 11831/02/23 - מדינת ישראל נגד סאגר אבו ואדי (עציר) - בהיוועדות חזותית

בית משפט השלום באשדוד - בשבתו בהיכל באר שבע
ת"פ 11831-02-23 מדינת ישראל נ' אבו ואדי(עציר)

לפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
המאשימה מדינת ישראל
נגד סאגר אבו ואדי (עציר) - בהיוועדות חזותית
הנאשם ע"י ב"כ עוה"ד אמיגה בשם עו"ד תומר סבב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב בצוותא והפרעה לשוטר במילוי בתפקידו בניגוד לסעיפים 499(א)(1), 413 ביחד עם 29(א) ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן בעבירות של נהיגה במהירות בלתי סבירה בניגוד לתקנה 51 לתקנות התעבורה, תשכ"ה-1961, נהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל 1970 ונהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א 1961.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 30.1.23 קשר הנאשם קשר עם אחרים לגנוב רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית. ביום 30.1.23 בשעה 12:00 לערך החנה מר דויטשמן את רכב הטויוטה שבבעלותו ברחוב השחר 1 בירוחם. לצורך קידום ומימוש הקשר, בין התאריכים 30.1.23 - 31.1.23 הגיעו האחרים (שזהותם אינה ידועה) אל הרכב, התפרצו לרכב באמצעות חפץ חד שהכניסו בין מסגרת החלון לשמשה בדלת הקדמית שמאלית, שלפו את מחבר נעילת ההגה ונטלו את הרכב למקום שאינו ידוע למאשימה. האחרים זייפו את מספר הרישוי של הרכב, כך ששינו את אחת הספרות של לוחית הרישוי באמצעות טוש מהספרה 9 לספרה 8.

בהמשך, לשם קידום הקשר והגשמת מטרתו, ולאחר תיאום עם האחרים, ביום 31.1.23 בשעה 15:00 הגיע הנאשם לבית ספר בחורה. לאחר מכן, בשעה 18:00 גנב בצוותא עם האחרים את הרכב, ללא הסכמת בעליו, כשהוא מתכוון לשלול את הרכב מבעליו שלילת קבע, ונהג ברכב בכביש 60 מכיוון דרום לצפון, לקראת מחסום מיתר, זאת כשהוא בלתי מורשה כלל לנהיגה, ללא כיסוי ביטוחי, ובמהירות שאינה תואמת את תוואי הכביש. משהבחין הנאשם בחסימה משטרתית, המשיך בנהיגה פרועה, במהירות שאינה מתאימה לתוואי הכביש, בדרך עפר המובילה ליער, כל זאת כאשר הכוח המשטירי נוסע אחריו ודורש ממנו לעצור תוך שימוש במערכת הכריזה. הנאשם הפריע לשוטרים וניסה להכשילם בתפקידם, המשיך בנהיגה פרועה למרחק של מאות מטרים בתוך היער, נעצר, פרק מהרכב והחל במנוסה רגלית, כאשר השוטרים דולקים אחריו, עד שנעצר.

3. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות ולערכים המוגנים שנפגעו, לכך שגניבת רכבים הפכה תופעה קשה המסבה נזקים כלליים הן לנפגעי העבירה ולתחושת הביטחון האישי שלהם, הן לחברות הביטוח, הן לרשויות האכיפה המתמודדות עם אכיפת העבירות שהפכו מכת מדינה והן לציבור הרחב המושפע אף הוא מהעלאת פרמיות הביטוח.

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, לכך שגניבת הרכב בוצעה בצוותא, לקשירת הקשר, לתכנון המוקדם, לתחכום. ב"כ המאשימה הפנתה לחלקו של הנאשם באירוע, לכך שהנהג ברכב הגנוב כשהוא בלתי מורשה כלל לנהיגה ולא כיסוי ביטוחי, לסיכון שיצר בנהיגתו.

לשיטתה מתחם העונש ההולם נע בין 16-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה, פסילה בפועל ועל תנאי, ופיצוי לבעל הרכב. המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה.

ב"כ המאשימה ציינה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו ובכך הביא לחיסכון זמן שיפוטי ומנגד יש לזקוף לחובתו את הרשעותיו הקודמות לרבות מאסר מותנה בן 12 חודשים שתלוי ועומד בגין עבירות קודמות של גניבת רכב.

על רקע עברו המכביד, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 23 חודשי מאסר, להורות על הפעלת המאסר המותנה לריצוי במצטבר, לצד מאסר על תנאי, פיצוי לנפגע העבירה, קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם לאור הודאתו במיוחס לו ולאור שיתוף הפעולה כבר משלב החקירה, במסגרתה מסר את שמותיהם ופרטיהם של המעורבים הנוספים (ב"כ המאשימה אישרה כי הנאשם סייע והייתה לו תרומה ראייתית ביחס לאחרים). לדבריו בית המשפט המחוזי, בפרוטוקול דיון המעצר, ציין כי ניתן יהיה לזקוף זאת לזכותו בשלב הטיעונים לעונש.

ב"כ הנאשם ציין כי חלקו של הנאשם בשרשרת גניבת הרכב הוא קטן יחסית לאחרים, שכן הוא לא גנב את הרכב מירוחם ולא זייף את לוחיות הרישוי, אלא נטל את הרכב בשלב מאוחר יותר. ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם ועתר להפעלת המאסר המותנה כך שמחציתו ירוצה בחופף למאסר שיוטל בתיק זה. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם, בשים לב לחלקו של הנאשם בפרשה, נע ממאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו, ועל רקע מכלול נתונו של הנאשם עתר להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם.

5. הנאשם בדבריו ציין שהגיע לרכב לאחר שהרכב נגנב והוא נטל לידיה את הרכב הגנוב. ציין כי הוא בן 24. שירת כגשש בצבא, לאחר שחרורו ממאסר קודם עבד בשמירות. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו, ציין כי מעוניין להוציא רישיון נהיגה ולנהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם ביקש להסתפק במאסר של 18 חודשים.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו מהעבירות שביצע הנאשם הם שמירה על קניינו של אדם, שמירה על סדר ציבורי תקין והגנה על תחושת הביטחון של הציבור, שמירה על שלומם וביטחונם של ציבור משתמשי הדרך, חלוקת הנטל הכלכלי הכרוך בטיפול בנפגעי תאונות דרכים על כלל ציבור הנהגים.

על הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור כתוצאה מגניבות רכב ראו דברי בית המשפט העליון בבש"פ 45/10

מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.10):

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

ראו גם רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשום לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד; **כך גם באשר למי שהשכים לעבודתו והנה רכבו שהחנה לעתותי ערב איננו, כי נגנב.** אמנם במקרה דנא, נלכד המבקש בכף ועמו הרכוש מאותה פריצה בה נעצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בהתערבות בית משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטראומה שגרם..."

בעניין הצורך בענישה מחמירה ראו דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין רע"פ 11194/05 אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש ... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

על החומרה שבעבירות התעבורה שביצע הנאשם רע"פ 1211/12 אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.12):
"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו..."

7. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית, הנאשם קשר עם אחרים קשר לביצוע פשע, קיבל לידי את הרכב הגנוב ונהג בו לכיוון מחסום מיתר, על אף היותו בלתי מורשה כלל לנהיגה, ללא כסוי ביטוחי, כשנתקל במחסום משטרתי, נהג במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך והכל כשהמשטרה דולקת אחריו, ותוך הפרעה לשוטרים וניסיון להכשלתם, נהג לתוך יער ואף פרק מהרכב והמשיך להימלט רגלית עד שנעצר.

8. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות:** נתתי דעתי לכך שהרכב ניטל על ידי אחרים מהמקום בו הוחנה ולא על ידי הנאשם, אותם אחרים גם זיפו את לוחית הרישוי. הנאשם לצורך קידום הקשר עם האחרים ולשם מימוש מטרות הקשר, נטל לידי את הרכב הגנוב מספר שעות לאחר שהרכב ניטל מבעליו, והסיעו לכיוון מחסום מיתר, כשהוא כאמור בלתי מורשה לנהיגה. לא הוצגה בפני אינדיקציה לגבי שווי הרכב. בסופו של יום, כפי שניתן להסיק מעובדות כתב האישום, הרכב נתפס. נתתי דעתי לפוטנציאל הנזק הרכושי הרב שיכול היה להיגרם לבעליו של הרכב, לפגיעה בתחושת בטחונו של בעל הרכב ושל הציבור, לסיכון הרב למשתמשי הדרך כתוצאה מנהיגתו הפרועה של הנאשם בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, הגם שחלק מהנהיגה הפרועה היתה בתוך יער. נתתי דעתי לתכנון המוקדם, לקשירת הקשר שקדמה לכך, לביצוע בצוותא. נתתי דעתי לחלקם של האחרים בפרשה,

אשר בכל הנוגע לשלב הנטילה הראשונית של הרכב היה רב יותר מחלקו של הנאשם, כמו גם לזיוף לוחית הרישוי שבוצע על ידם ולא על ידי הנאשם, עם זאת לא ניתן להתעלם מחלקו המשמעותי של הנאשם אשר נהג ברכב הגנוב מהמקום בו הוחנה אל עבר נקודת המסירה.

9. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר שנעים ממספר חודשים ועד שנים, לצד ענישה נלווית. הענישה תלוי בכמות האירועים, במורכבותם, בחלקו של כל אחד בפרשה. ראו למשל:

· רע"פ 2054/18 **היתם רביאיעה נ' מדינת ישראל** (12.3.18): המבקש הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב, ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 25 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים וגזר על המבקש 10 חודשי מאסר, 4 חודשי פסילה לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 1052/17 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.3.2017), המבקש הורשע בגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח בכך שנכנס לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתוך תיק, ובאמצעותם גנב את הרכב, אך נעצר במחסום משטרת. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנה מאסר, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לאור גילו הצעיר, העדר עבר פלילי ותסקיר שהמליץ על ענישה מוחשית קצרה בדמות עבודות שירות. ערעור המשיבה התקבל והמאסר הועמד על 8 חודשים בפועל בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחתה.

· רע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל** (24.5.16). המבקש הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, הסגת גבול, גניבת משאית מערב לבטון, מעשה פזיזות ורשלנות, נהיגה בזמן פסילה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24-48 חודשי מאסר, אך סטה מהמתחם משיקולי שיקום והאריך מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, גזר 8 חודשי מאסר והפעיל 8 חודשי מאסר מותנה באופן שחודשיים ירצו במצטבר והיתרה בחופף. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 867/16 **חאלד אבו מוסר נ' מדינת ישראל** (19.9.16): המבקש הורשע בביצוע עבירות של סיוע לגניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע והכשלת שוטר במילוי תפקידו. המבקש קשר עם אחרים קשר לגנוב רכב. אחד מהאחרים גנב את הרכב מחניון ונסע איתו אחרי רכב בו נסעו המבקש ושניים מהאחרים. הרכב בו נסעו המבקש והאחרים נעצר על ידי שוטרים כשהם מתנגדים למעצרים. למבקש עבר פלילי ושני מאסרים על תנאי חבי הפעלה. בית המשפט ציין כי בשל העובדה שהמבקש שימש כמסייע לעבירת הגניבה ולא כמבצע עיקרי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני. המבקש נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסרים המותנים בחופף זה לזה אך במצטבר לעונש שהוטל, סך הכל 15 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. ערעור המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· עפ"ג (ב"ש) 11150-05-23 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (13.9.23). המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע, קשירת קשר לעשות פשע וגניבת רכב בצוותא חדא. בית משפט קמא קבע מתחם הנע בין 8-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על המערער 8 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בהמלצת ערכאת הערעור חזר בו המערער מערעורו.

· עפ"ג (באר שבע) 32962-05-21 **אחמד אלחמידי נ' מדינת ישראל** (14.7.21). המערער הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב. על פי כתב האישום המתוקן, אחרים קשרו קשר להעביר כלי רכב גנובים מישראל לתחומי הרשות הפלסטינאית. האחרים גנבו שני כלי רכב והביאו אותם למקום מסוים סמוך לישוב אום בטין. אחרי הגניבה המערער הסיע את הרכבים הגנובים מהמקום אליו הובאו והעבירם לתחומי הרש"פ בכוונה שלא להחזירם לבעליהם. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16-34 חודשי

מאסר לצד ענישה נלווית וחרג מהמתחם משיקולי שיקום כך שגזר על המערער 13 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ציין כי בית המשפט קמא שקל לחובת המערער נתונים הנוגעים לתכנון הכולל של גניבת הרכב, בעוד שכתב האישום הפריד בין קושרי הקשר והגנבים לבין המערער. לאור גילו הצעיר של המערער (19) עברו הנקי ושיקולי שיקום קבע בית המשפט כי המאסר יעמוד על 9 חודשים וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן.

עפ"ג (באר שבע) 35830-03-21 **חאלד אלקרינאוי נ' מדינת ישראל** (14.7.21). המערער הורשע בעבירה של גניבת רכב, ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח והפרת הוראה חוקית. על פי כתב האישום המערער קיבל את הרכב הגנוב מאחר, הניע את הרכב באמצעות מפתח מותאם, נהג ברכב למחסום מיתר בכוונה להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית, זאת כשהוא בלתי מורשה לנהיגה ולא כיסוי ביטוחי. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10-26 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על המערער 11 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור ברוב דעות, ציין כי למערער לא יוחסה מעורבות ביזום הגניבה אלא קבלת הרכב לאחר הגניבה, לאור גילו הצעיר (20) עברו הנקי, העובדה שהיה במעצר מאחורי סורג ובריח במשך חודש וחצי ומשיקולי שיקום קיבל בית המשפט את הערעור, ברוב דעות העמיד את המאסר על 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות וכן הטיל צו מבחן. יתר העונשים ללא שינוי. יוער כי בהמשך, משלא עמד המערער בצו המבחן, הצו הופקע ובית המשפט המחוזי חזר וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר.

עפ"ג (ב"ש) 32825-01-21 **עלי אבוקרינאת נ' מדינת ישראל** (10.3.21). המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, שתי עבירות של גניבת רכב ושלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב. המערער לא היה זה שפרץ לרכבים, לא הניע אותם ולא נהג בהם, אלא חלקו היה כמסייע בלבד, עת סייע באבטחת החוליה כשעשתה דרכה עם הרכבים הגנובים מישראל לשטחי הרשות הפלסטינית. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-54 חודשי מאסר. המערער, נעדר עבר פלילי, נדון ל-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בהמלצת ערכאת הערעור חזר בו המערער מערעורו.

עפ"ג (חיפה) 13435-09-20 **האני אלחג' נ' מדינת ישראל** (10.12.20) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של פריצה, גניבה, קשירת קשר וגניבת 6 כלי רכב בצוותא חדא. בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם לכל עבירה של גניבת רכב, אשר מתבצעת כתוצאה מקשר עברייני ותכנון מוקדם נע בין 12-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית והטיל על המערער 27 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 20,000 ₪. ערעורו נדחה תוך קביעה כי העבירות שביצע מחייבות ענישה משמעותית, והעדר חריגה קיצונית מרמת ענישה ראויה ומקובלת.

עפ"ג (י-ם) 69797-03-18 **עקרמאוי נ' מדינת ישראל**: הנאשם הורשע בגניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בכך שגנב רכב מחניון מתוך כוונה למכור אותו בשטחים, הנאשם אף נמלט מהמשטרה כשהוא נוהג ברכב במהירות גבוהה וגרם נזק 'קל' לניידת משטרה. נקבע מתחם ענישה של 9-18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

עפ"ג (ב"ש) 24717-08-17 **חוסני סייד נ' מדינת ישראל** (14.2.18). המערער הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת משאית ונהיגה בזמן פסילה. המערער קשר עם אחרים קשר לגנוב משאית. אחד האחרים שכפל את מפתחות המשאית. המערער הגיע למקום בו חנתה המשאית באשקלון, בזמן שהאחר תצפת על האזור, פתח המערער את המשאית, הניע אותה ונהג בה כל זאת כשהוא בזמן פסילה. המערער נתפס נוהג במשאית במעבר מיתר לכיוון שטחי הרשות הפלסטינאית. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר, וגזר על המערער, בין היתר בשל שיקולי שיקום, 8 חודשי מאסר, 36 חודשי פסילה וענישה נלווית. בהמלצת ערכאת הערעור הגיעו הצדדים להסכמה כי עונש המאסר יוותר ללא שינוי ואילו רכיב הפסילה יבוטל.

עפ"ג (מרכז) 29083-11-15 **פאדי קייסי נ' מדינת ישראל** (15.11.16). גניבת משאית ונהיגה בזמן פסילה. המערער והאחר קיבלו לידם מפתחות, שלט וקוד הנעה של משאית, המערער הגיע למגרש החניה

בו חנתה המשאית, פתח אותה, נכנס אליה, הניע אותה ונסע מהמקום לכיוון קלקיליה, כל זאת שהוא נוהג בזמן שלילה, כאשר אדם אחר נוהג ברכב לפניו על מנת להתריע שאין משטרה בדרך. המערער נעצר במחסום. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-24 חודשי מאסר וגזר על המערער 9 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המערער ובשל שיקולי שיקום העמיד את תקופת המאסר על 6 חודשים והורה כי ירוצה בדרך של עבודות שירות.

עפ"ג (מרכז-לוד) 50867-07-15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (24.11.2015). המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בגניבת רכב בצוותא, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח בכך שנהג ברכב שבית בעליו נפרץ כמה שעות קודם לכן, וצירף תיק נוסף שבו הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש אחד כולל הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמיד את המאסר על 12 חודשים.

עפ"ג (י-ם) 27415-02-15 **מדינת ישראל נ' אלמן גילילוב** (7.6.15). גניבת משאית. המערער הסכים להצעת חברו לגנוב משאית ולהסיעה למחסום טייבה תמורת 1500 ₪. המערער קיבל לידיו את מפתחות המשאית, גנב אותה מחניון בירושלים ונהג בה עד פאתי מחסום הכניסה לטייבה כשלפניו נוהג אחר ברכב "מוביל". בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על עצם ההרשעה ועל חומרת העונש, וערעור שהגישה המשיבה על קולת העונש נדחו.

ת"פ (באר שבע) 45656-11-22 **מדינת ישראל נ' עגלוני ואח'** (29.5.23) : הנאשמים, הורשעו על פי הודאתם בכך שחברו יחד לצורך גניבת רכב והעברתו למחסום "מיתר". נאשם 1 נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ושני הנאשמים הנוספים נסעו יחד איתו. בעניינו של נאשם 1 נקבע מתחם ענישה שבין 15 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, ואילו לנאשמים 2 ו-3 מתחם ענישה שבין 13 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם 1 הוטלו 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ועל נאשמים 2-3 נגזרו 13 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ראו גם: רע"פ 2349/23 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (4.4.23); רע"פ 4687/22 **טלאקה נ' מדינת ישראל** (17.7.22); רע"פ 5749/22 **רועי מזרחי נ' מדינת ישראל** (1.9.22); רע"פ 4624/20 **נסר עגלוני נ' מדינת ישראל** (14.7.20); רע"פ 7577/17 **נסיראת נ' מדינת ישראל** (24.12.2017); רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.15); ע"פ (חיפה) 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (18.6.20); ת"פ (כפר סבא) 9681-10-22 **מדינת ישראל נ' צלאתאת** (8.6.23); ת"פ (נתניה) 34743-04-22 **מ"י נ' אבו גלוס** (30.10.22); ת"פ (חדרה) 62056-02-22 **מ"י נ' עזאם** (מיום 21.3.23); ת"פ (שלום נתניה) 36105-12-19 **מדינת ישראל נ' פואד גאבר** (6.07.2021) ת"פ (פתח תקוה) 57323-12-17 **מדינת ישראל נ' גודה** (15.7.18).

10. לאור כל המפורט לעיל, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לאירוע בכללותו**, הכולל הן את עבירות הרכוש והן את עבירות הנהיגה, בנסיבות המפורטות לעיל, נע בין 13-28 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

באשר לרכיב הפסילה: המחוקק קבע בסעיף 36ב(א) לפקודת התעבורה, כי מי שנוהג ברכב ללא רשות בעליו, כשאינו מורשה לנהוג בסוג הרכב בו נהג, יפסל מלנהוג לתקופה שלא תפחת משלוש שנים. לפיכך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב הפסילה נע בין 3-6 שנות פסילה.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

11. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם.

12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו. התנהלות זו הביאה לחסכון זמן שיפוטי יקר.

· זקפתי לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכביד. הנאשם שהינו יליד 1999 (בן 24) צבר לחובתו רישום ללא הרשעה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן הרשעה בשלוש עבירות של גניבת רכב, ועבירות של היזק לרכוש במזיד והפרת הוראה חוקית. בגין הרשעה זו ריצה הנאשם 22 חודשי מאסר ואף תלוי ועומד מאסר מותנה בן 12 חודשים בר הפעלה.

· זקפתי לחובת הנאשם את עברו התעברותי. על אף שהנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, צבר לחובתו 2 הרשעות קודמות, האחת עת נהג ללא חגורת בטיחות והשנייה בגין עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה.

· נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לגילו הצעיר, לכך שעצור בתיק זה כמעט 8 חודשים, לכך ששירת לדבריו שירות צבאי מלא כגשש וכי בכוונתו להשתחרר ממאסר, לפעול להוצאת רישיון נהיגה ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

· נתתי דעתי לכך שעל פי ערכאת הערעור יש ליתן משקל, בתוך גדר המתחם לשיקול הרתעת הרבים. (ראו למשל רע"פ 2011/10 בדרן נ' מדינת ישראל; ע"פ 11198/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל).

13. לאור עברו המכביד של הנאשם ושיקול הרתעת הרבים, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם.

יודגש כי שני הצדדים עתרו לענישה ברף הבינוני של המתחם, הגם שעתרו למתחמי ענישה שונים.

בשל תרומתו של הנאשם ושיתוף הפעולה בשלבי החקירה, תוך מסירת פרטים על הפרשה אשר סייעו באכיפה גם ביחס לאחרים, מצאתי ליתן לכך ביטוי בעונש שיגזר על הנאשם ולהפחית חודשיים מאסר מהעונש אליו הגעתי.

על כן, במקום 20 חודשי מאסר, שהוא העונש ברף הבינוני של המתחם, יוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר.

14. לאור לקיחת האחריות המיידית ובשים לב לגילו הצעיר של הנאשם, ולדבריו האחרונים לפיהם מתכנן לנהל אורח חיים נורמטיבי, ולפנים משורת הדין, מצאתי הצדקה לחפוף מחצית מתקופת המאסר המותנה שיופעל למאסר שיוטל.

15. באשר לרכיב הפסילה, לאור שאיפותיו של הנאשם לפעול להוצאת רישיון, אסתפק בזו הפעם בפסילת המינימום הקבועה בחוק ואף אסוג את חלקה האחרון כך שיוכל לפעול לחידוש רישיון.

16. בשים לב שהעבירות בוצעו ממניע כלכלי - יוטל קנס כספי.

17. בשים לב שהרכב נתפס על ידי המשטרה, הפיצוי למתלונן יהיה סמלי.

עונשו של הנאשם

18. לאור כל המפורט לעיל, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק ת"פ 6399-09-19 בבית משפט השלום בבאר שבע ביום 18.5.21. המאסר המותנה ירוצה 6 חודשים בחופף למאסר שהוטל בתיק זה ו- 6 חודשים במצטבר.

למען הסר ספק, על הנאשם לרצות בסך הכל 24 חודשי מאסר שימנו מיום מעצרו של הנאשם.

ג. מאסר בן 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר לבל יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

ד. מאסר בן 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר לבל יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ה. פסילה בפועל מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים. הפסילה תימנה מיום שחרור הנאשם ממאסר. המזכירות תנפיק אישור הפקדה מיום השחרור ללא צורך בהפקדת רישיון. הנאשם ימציא למזכירות אסמכתא אודות מועד שחרורו על מנת שיונפק אישור הפקדה בהתאם.

הפסילה תסוג באופן שבשנת הפסילה האחרונה יוכל הנאשם ללמוד נהיגה, לעבור מבחן נהיגה עיוני (תאוריה) ומבחן נהיגה מעשי (טסט). מוסבר לנאשם כי גם אם יעבור בהצלחה את המבחנים נאסרת עליו הנהיגה עד לסיום הפסילה שהוטלה עליו בתיק זה.

ו. פסילה בת 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, לבל יעבור עבירות של גניבת רכב, נהיגה ברכב ללא רשות בעליו, נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

ז. קנס בסך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.25.

ח. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 3,000 ₪ **למר דויטשמן, ע"ת 19**.

הפיצוי ישולם ב - 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.25.

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

זכות ערעור כחוק.

המוצגים שנתפסו בקשר עם תיק זה יושמדו, או יוחזרו לבעליהם, על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים. הטיפול במוצגים יכול ויעשה בגמר ההליכים כנגד כל הנאשמים בפרשה זו, והכל כאמור על פי שיקול דעת רשם המוצגים.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"ד, 05 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים.